

сота, неизглаголанна хъбавина, и недомыслима свѣтлина: зашто апостолъ Павелъ быде восхищенъ и ли вознесенъ до третъо то небо, и видѣ сички тे райски красоты, обаче неможе да имъ изрече и да имъ искаже хъбавина та, но само това каза: какъ видѣлъ хъбавини, дето не ги є видѣло человѣческо око, и чули вѣселбы, дето не ги є чукало человѣческо ухо, и това изреченіе, дето го казка апостолъ Павелъ темно є, и неможимъ да разумѣемъ отъ него какво є рай: заради това ще попытамъ святаго Іоанна Богослова, понеже є видѣлъ и той рай. **С**вѧтѹ Іоаннѹ Богослову! кажи ни, какво є рай; за да чуемъ райски те красоты, та да поревнѹвамъ и нїе, да ги искамъ.

,Отповаде свѧтѹ Іоанну и казва: „Видѣхъ „вѣшний Іерусалимъ, кой то имаше дванадесать „браты, на дванадесеть те браты по дванадесеть „столповы змарагдовы, на секомъ врати безъ четвъ „ангелы, архангелы, многоочиты херувимы, и ше „стокрилаты серафимы, които пѣха непрестанно „веселы пѣсни на Бога, и дѣмаха: свѧтъ, свѧтъ, „свѧтъ Господь Саваѡлъ, и пронаѧ, но и това є темно представленіе, и отъ него неможимъ да разумѣемъ какво нещо є рай.

С раю раю! нїе лесно можемъ да те придо-
вїемъ ако да чуемъ, обаче неможемъ лесно да ти
разумѣемъ добрины те, блаженъ є онъ и пре-
блаженъ, кой то се сподоби да ти види добрины ти и